

Umrla je Aleksandra Kostič

Včeraj je zasekala vest, da je umrla Aleksandra Kostič. Uradna biografija, objavljena na spletni strani Kible, pravi: "Aleksandra Kostič (1966) je univerzitetna diplomirana umetnostna zgodovinarica, delavka na področju sodobne umetnosti in kulture, predsednica KID KIBLA, menedžerka in umetniška vodja Kibline razstaviščne platforme KiBela - artKIT - KIBLA PORTAL. Je sourednica in tekstopiska zbirke TOX (1995-) in Folia (2009-2015), selektorica in kuratorica MFRU (1995-1997), soustanoviteljica MMC KIBLA (1996) in KiBele (1999), vodja tehnološke prenove KIBLE skozi Mrežo multimedijskih centrov (2004), www.kibla.org kot odprti arhiv (2004), soavtorica koncepta EPK (2006-2008), vzpostavila je KIBLA PORTAL (2012-) in artKIT (2014-), selektorica, kuratorica in producentka številnih razstav (od leta

1992-). Vzpostavila in vodila je celostne zasnove večletnih mednarodnih projektov Hallerstein (2008-2009), Mehki nadzor/Soft Control (2012-2015), Tvegaj spremembo/Risk Change (2016-2020). Zasnovovala je Mrežo centrov raziskovalne umetnosti in kulture (2015-2019), je vodja RUK/KIBLA (2019-2022), vzpostavila je KIBLA2LAB (2020)."

Preden sta s Petrom Tomažem Dobrilo ustanovila Kiblo, je bila nekaj časa zaposlena v Umetnostni galeriji Maribor. V intervjuju za Večerovo prilogo V soboto leta 2015 je o svojih zgodnjih letih povedala, da jo je v gimnaziji pisanje poezije in kratkih zgodb privedlo do raziskovanja umetnosti, literature, filozofije, sociologije in zgodovine. Usmerila se je v vizualne medije: slikarstvo, kiparstvo, arhitekturo, urbanizem, grafiko, risbo, oblikovanje. Ob koncu študija se je strateško odločila za ma-

riborskega slikarja Rudolfa Kotnika, ki je v 60. letih ustvaril novo paradigmo slike kot objekta. Na osnovi te diplomske naloge se je 1992. dogovorila za pregledno razstavo s katalogom v UGM in Moderni galeriji. Kmalu zatem je dobila tudi službo kot kustosinja v UGM.

"S 27 leti sem bila premlada, nemirna in ne dovolj instrumentalizirana za

redno službo v javnem zavodu. Energetsko sem bila na visokem obratu, željna popolne potopitve v sodobna umetniška dela in debatiranja z umetniki, vključno z željo biti čim bolj povezana z drugimi kulturnimi institucijami po Sloveniji, slediti mednarodnemu dogajanju in tudi bivati s socialnimi trendi devetdesetih let. Težko sem se prilagaja-

Aleksandra Kostič (1966-2022)

Foto: Damjan ŠVARC

la pravilom javnega zavoda, delovniku od 8.00 do 16.00, kolektivu, naravnanim na ta čas, z reguliranim časom priprave razstav in omejenim številom profesionalnih potovanj. Počutila sem se omejeno. Kot bi vozila avto v tretji prestavi namesto v peti.

"Prihodnosti se ne bojimo. Smo bojevnikji," je dejala o svojih kiblaših. Ko je lani napisala nekrolog sodelavcu in prijatelju Dejanu Pestotniku, ki je tudi tako kruto hitro odšel, je zapisala, da ko odide tak človek, poniknejo večšine in znanje, zazija luknja, praznina. Več ko človek zna in daje, večja je praznina. Takšno praznino zapušča za sabo Sandra.

Ustavila jo je bolezen, s katero se je pred leti uspešno spopadla. Odhajala je tiho in delala, dokler je lahko. Zasnovovala je razstavo Majski salon, ki jo lahko še nekaj dni vidite v Kibla Portalu, in tudi še sodelovala pri njeni postavitvi. Potem več ni šlo. (pv, mh)